

Нека дойдиме сега на прѣдмѣта си.

Отрицательни тѣ частици *а*, *ны*, *вы*, нѣсѣ друго освѣнь първобытны тѣ личны мѣстоймяныя, образованы: *а* отъ утроено *ѣѣѣ*; *ны* отъ *н* и прѣдложение то на съгласно то *н*, *нѣ* и попълнено съ *и* или *іе*, какъ то го изговаряме Българи тѣ, *ны*, тѣй сѣшто и второ то лице *вы* е станѣло съ прѣдложение то на съгласнѣ тѣ буквѣ *ѡ-ѡѣ* и попълнено *ѡѡѣ*, какъ то го изговарямы.

А отрицательно то имѣ значение проїзходи такъ:

Кога то чловѣкъ говори само за своѣ тѣ си особѣ и личность *асѣ* или *іасѣ*, или само *а* и *іа*, то значи чи той отдѣля, отказва и отрича своѣ тѣ си личность отъ сичкы тѣ другы обкрѣжающы го сѣштества и твары, и иска да кажи съ другы рѣчы: *ни то ты*, *ни то онѣ*, нѣ моѣ та само личность отдѣлна, отрѣчена отъ всеко друго; или по-просто, какъ то по нѣгдѣ си изговаря народѣ, *моѣа милость*, *твоѣа милость*, *негова милость*, вмѣсту: *асѣ*, *ты*, *онѣ*.

Ето разіяснение то на *а* отрицательно, кое му е начяло то и зашто има таѣ отрицательнѣ силѣ, т. е. кату ся състави въ начяло на рѣчы тѣ измѣнява имѣ първѣ тѣ смѣсль, сирѣчь отъ положителнѣ дава имѣ отрицательнѣ смѣсль, какъ то видѣхмы въ прѣдизложены тѣ примѣры съ *а* отрицательно. Самскрытскы *жива*, живѣяштѣ, *а-жива*, не-живѣяштѣ; *мрита*, мѣртвѣ, *а-мрита*, не-мѣртвѣ, безмѣртенѣ; грѣцкы *θάνατος*—смѣрть, *ἀ-θάνατος*, не-смѣрть, безсмѣртенѣ; бѣлгарскы *сѣнь*, *сѣнка*, тѣмнота, *а-сѣнь*, не-сѣнка, не-тѣмень, приносно свѣтълѣ; *лова*, ловѣяшта, хвѣяштающа, *а-лова* или *іалова*, не-ловѣяшта, не-захвѣяшта и проч.

Това разіяснение на *а* отрицательно е основано на най-голѣмое здравомыслие, штото никакво упровѣргание не можи има. Никой мѣдрецъ не можи отказа чи чловѣкъ въ мыслы тѣ си (размышлены та си) и въ говору си за първѣ точкѣ полага себе си *асѣ*—моѣ, и отъ неѣ точкѣ начинающѣ разсѣжда и размышлѣва за сичкы тѣ другы, кои подпадѣтъ на неговы тѣ чювства и мыслѣ, и какъ то той улицетворява своѣ тѣ си личность отдѣлно отъ другы тѣ, тѣй улицетворява, мыслено, сичкы тѣ другы свѣтовны въ общѣ сѣштества, удушевлены и недушевлены. Само то доказательство на това е ѣзыка, кой кога мысли, изговаря или пиши, за сичкы тѣ сѣштества, дѣлигы на лица, родове, бѣроѡѣ и проч.

Това е по нашему мѣнїю истинно то начяло и разіяснение на частїцѣ тѣ *а* отрицательно. А какъ то ся разіяснѣва значение то на *а* отрицат.

при неѣ и почѣѣ да ѣдѣтъ! Кучета та кога минува мѣчка или онѣй-зи кои то ги гонѣтъ да ги убивѣтъ, лаѣтъ нѣкакъ си подплашено и необично! Опытни тѣ овчяри познаѣтъ кога имѣ лаѣтъ кучета та на ѡлкѣ, и кога лаѣтъ на чловѣкъ! Подобны примѣры, врѣху животны тѣ, можи чловѣкъ да наведе много.